

कधीही अपेक्षा नसलेली भेट

कधी कधी सर्वात मोठे आश्चर्य म्हणजे इतर लोक आपल्याला कसे पाहतात हे कळणे.

सोशल मीडियाबद्दल मला कधीच फारसा उत्साह नव्हता.

एकसष्ट वर्षांच्या वयात मी त्याला नेहमी तरुण लोकांचे सराव-मैदान मानत आलो होतो. निदान माझी तरी तशी समजूत होती.

पण माझ्या पत्नीने मला नोंदणी करायला भाग पाडले.

तिच्या मते, त्यामुळे **gillettenarrative.com** ला अधिक दृश्यता मिळायला मदत होईल, लोकांना मी कोण आहे ते कळेल आणि माझ्या प्रकल्पाची त्यांना ओळख होईल. निदान तिचे उदात्त हेतू हेच होते, असा तिचा दावा होता.

पण सोशल वेब माझ्या मानसिक चौकटीपेक्षा कितीतरी जास्त गुंतागुंतीचे निघाले.

स्वतःची जाहिरात करण्याऐवजी आणि माझ्या लेखांच्या लिंक्स सगळीकडे घुसवण्याऐवजी, मी फक्त एक फोटो आणि माझी वैयक्तिक माहिती टाकली. मी कोण आहे हे सांगण्यापुरतेच, दुसरे कोणी असल्याचे सोंग न करता.

हा नियम माझ्या वडिलांनी नेहमीच घालून दिला होता.

हयातभर ते तेच तत्त्व पुन्हा पुन्हा सांगत राहिले:

आधी तथ्ये, मग साहित्यिक नुआर.

आधीच्या काही दिवसांतल्या, माझ्या वेबसाइटच्या स्थानाशी संबंधित, जवळजवळ योगायोगाने माझ्या लक्षात आलेल्या काही घटनांमुळेही माझी समजूत कधी बदलली नव्हती: मला वाटायचे की मी एकटाच निरीक्षण करतो आहे आणि वाचतो आहे.

इतरही पाहत आहेत, अशी कल्पनाही मी दूरदूरपर्यंत केली नव्हती.

आणि ते जगाच्या कानाकोपऱ्यातून येत असतील, अशीही नाही.

नेहमीप्रमाणे दूरदर्शी असलेल्या माझ्या पत्नीने मला आठवण करून दिली की जे खरे आहे आणि जे केवळ बनावट असू शकते, यांत स्पष्ट फरक करायला हवा.

मग तिने मला असा एक प्रश्न विचारला की मी पूर्णपणे डळमळून गेलो.

“काही महिन्यांपूर्वी तुम्ही केलेल्या रक्ततपासण्या मी पाहिल्या, कारण त्या पाहायचा मी हट्ट धरला होता. टेस्टोस्टेरॉनचे मूल्य त्यात लिहिलेले नव्हते, म्हणून मी क्लिनिकला फोन करून कारण विचारले.”

पुढे बोलण्यापूर्वी ती क्षणभर थांबली.

“त्यांनी सांगितले की त्यांची अहवाल-प्रणाली फक्त तीन अंकांपर्यंतची मूल्ये दाखवते. तुमचे मूल्य दिसले नाही, कारण ते चार अंकी आहे.”

तिने सांगितले की तिने विचारले होते, काही चूक तर झाली नाही ना, ते त्याच व्यक्तीबद्दल बोलत आहेत ना.

त्यांनी माझी वैयक्तिक माहिती पडताळून खात्री दिली.

मग, माझ्या पत्नीच्या म्हणण्यानुसार, एका स्वागतिकेने हसत हसत पुस्ती जोडली:

“मॅडम, तुम्हाला तुमच्या नवऱ्याचा कंटाळा आला की त्यांना आमच्याकडे पाठवा.”

लक्ष, जणू ते वाक्य नसून नियतीच होती, नेहमीच विलक्षण स्त्रियांच्या माध्यमातून आले होते, ज्या शब्दांनी आणि फोटोंनी आपले हेतू मोजून मापून मांडत असत.

पहिल्या संदेशात फक्त प्रश्न होते.

मी हसलो आणि पुढे गेलो.

मग आणखी एक संदेश आला, त्यात एक WhatsApp क्रमांक होता आणि संपर्क साधण्याची विनंती.

शेवटी अखेरचा संदेश आला.

“मला तुम्हाला जाणून घ्यायचे आहे. मी रात्रभर तुमचाच विचार करते. मी अमेरिकन आहे, अठ्ठेचाळीस वर्षांची, अविवाहित, आणि मला तुम्ही हवे आहात.”

मी हसलो.

पण उत्तर दिल्यावाचून मला राहवले नाही.

मी लिहिले:

“प्रिय मॅडम, तुमच्या शब्दांनी मी सुखावलो, पण आपल्याला दूर ठेवणारी तीन कारणे आहेत: अंतर, वयातील फरक आणि माझी पत्नी.”

“पहिले दोन अडथळे कदाचित पार करता येतील. माझ्या पत्नीबद्दल म्हणाल, तर मी आनंदाने तिचा फोन नंबर देईन, म्हणजे संभाव्य व्यवस्थेबद्दल तुम्हा दोघींना आपसात करार करता येईल.”

“कदाचित तुम्ही माझी वाटणी सम दिवस आणि विषम दिवस अशी करू शकाल.”

“फक्त ती तासांच्या पाळ्यांवर आणू नका. मी वेळापत्रकांचा आणि घड्याळांचा माणूस नाही.”

“मी असा माणूस आहे ज्याची तुम्ही अपेक्षा करत नाही, आणि एकदा लोकांना माझी सवय झाली की मला सोडून देणे बरेच कठीण होते.”

काही तासांनी माझी पत्नी हसत हसत माझ्या अभ्यासिकेत आली.

तिने सांगितले की तिला एका अमेरिकन स्त्रीचा संदेश आला आहे आणि आता काय करावे हे तिला जाणून घ्यायचे होते.

माझे तात्काळ उत्तर साधे होते:

“तुम्हा दोघींना जे आनंदी करेल ते काहीही.”

मग मी पुढे म्हणालो:

“फक्त एवढे लक्षात ठेव की स्त्रीला रडताना पाहणे मला अजिबात आवडत नाही. मला त्यांना फक्त हसताना पाहायला आवडते.”

ती वळली आणि एकही शब्द न बोलता खोलीतून निघून गेली.

तरीही, सोशल मीडियाचा वापर करून मी खरोखर संवाद साधला, ती पहिलीच वेळ होती.

त्या संध्याकाळी जेवताना ती माझ्याकडे पाहतच राहिली.

माझी मुलगी हसत होती.

मग माझी पत्नी अचानक भडकली:

“मी तुमचे दोन वर्षांपूर्वीचे फोटो पाहिले आहेत, आणि तुम्ही आता तेच माणूस राहिला नाहीत.”

तिने माझ्याकडे रोखून पाहिले.

“खरे सांगा, तुम्ही आहात तरी कोण?”

मी क्षणाचाही विलंब न लावता उत्तर दिले:

“मी *Ferdinando Frega* आहे, *gillettenarrative.com* चा संस्थापक आणि मालक, *Gillette* मधील येशू ख्रिस्तांच्या सहकाऱ्यांपैकी एक.”

ती खळखळून हसली.

मग तिने टेबलाभोवतीच्या सगळ्यांना ऐकू जाईल इतक्या मोठ्याने जाहीर केले की ती मला कधीही दुसऱ्या स्त्रीबरोबर वाटून घेणार नाही.

एका साध्या कारणासाठी.

कोणाच्याही परवानगीशिवाय स्वतःची वाटणी करायला मी आधीच पूर्णपणे सक्षम होतो.

आणि ते अगदी ठीक होते.

Ferdinando